

- 1) w § 3:
- w ust. 2 pkt 1 liczbę „18” zastępuje się liczbą „12”;
 - dodaje się ust. 5 w brzmieniu:
„5. Nieprawidłowymi zapasami towarów w jednostkach handlu zaopatrzeniowego są zapasy przekraczające ustalone normy zapasów, a w razie braku takich norm — zapasy nie stanowiące celowej rezerwy i nie znajdujące nabywców.”;
- 2) w § 5 skreśla się ust. 2; *
- 3) w § 7:
- skreśla się ust. 2;
 - ust. 6 otrzymuje brzmienie:
„6. Przepisy ust. 3 oraz § 6 ust. 3 nie dotyczą jednostek zaliczanych według klasyfikacji gospodarki narodowej do działu: handel wewnętrzny zaopatrzeniowy oraz do jednostek i zakładów budżetowych.”;
- 4) w § 8 ust. 4 wyrazy: „§ 12” zastępuje się wyrazami: „§ 11”;
- 5) w § 10 po wyrazie „przedmioty” dodaje się wyrazy: „uznane za zapas nieprawidłowy, nie zagospodarowane zgodnie z § 8”;
- 6) § 11 otrzymuje brzmienie:
- „§ 11. 1. Jednostka państwowa może sprzedać — bezpośrednio lub za pośrednictwem przedsiębiorstw handlowych — przedmioty, uznane za zapas nieprawidłowy, jednostce gospodarki uspołecznionej i nie uspołecznionej oraz osobom fizycznym, w tym również zespołom rolników i rolnikom indywidualnym.
2. Jednostka państwowa kierująca do określonej jednostki gospodarki uspołecznionej lub nie uspołecznionej ofertę sprzedaży przedmiotów stanowiących nieprawidłowy zapas jest tą ofertą związana przez okres 30 dni.
3. Posiadacz zapasu nieprawidłowego może zaofiarować maszyny i urządzenia do sprzedaży w drodze przetargu.”;
- 7) skreśla się § 12 i 13;
- 8) § 14 otrzymuje brzmienie:
- „§ 14. Ceny na trudno zbywalne artykuły pełnowartościowe, stanowiące zapasy nieprawidłowe — które

nie mogą być sprzedane według cen obowiązujących — mogą być ustalane przez sprzedającego w porozumieniu z kupującym.”;

- 9) § 15 otrzymuje brzmienie:
- „§ 15. Po bezskutecznych próbach sprzedaży przedmiotów stanowiących zapas zbędny w ciągu co najmniej 90 dni od daty ich ujawnienia jednostka państwowa powinna podjąć decyzję w sprawie innego sposobu zagospodarowania zapasu, w szczególności w drodze przeznaczenia na surowce wtórne lub przekazania nieodpłatnego zgodnie z przepisami rozdziałów 6 i 7.”;
- 10) skreśla się § 17, 18 i 19;
- 11) w § 20 skreśla się ust. 2;
- 12) w § 22 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:
- „2. Jednostka państwowa może przekazać nieodpłatnie zbędne przedmioty jednostce państwowej lub innej jednostce gospodarki uspołecznionej, a także organizacjom społecznym i stowarzyszeniom, jeżeli przedmioty te są potrzebne jednostce przejmującej na cele jej statutowej działalności oświatowej, naukowej, wychowawczej, szkoleniowej lub w zakresie pomocy społecznej albo w celu zwalczania klęsk żywiołowych.
3. Decyzje o nieodpłatnym przekazaniu podejmuje dyrektor przedsiębiorstwa.”;
- 13) w § 23:
- w ust. 2 pkt 1 lit. a) wyrazy: „eksploatacja byłaby” zastępuje się wyrazami: „eksploatacja albo remont byłaby”;
 - skreśla się ust. 3 i ust. 5.
- § 2. Upoważnia się Ministra Gospodarki Materiałowej do ogłoszenia w drodze obwieszczenia jednolitego tekstu uchwały nr 164 Rady Ministrów z dnia 6 sierpnia 1971 r. w sprawie rozporządzania przez państwowe jednostki organizacyjne niektórymi ruchomymi składnikami majątkowymi, z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu, z zastosowaniem ciągłej numeracji paragrafów, ustępów i punktów.
- § 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

152

UCHWAŁA Nr 135 RADY MINISTRÓW

z dnia 12 lipca 1981 r.

w sprawie reglamentowanej sprzedaży mięsa i jego przetworów.

Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Przedłuża się tymczasową reglamentowaną sprzedaż mięsa i jego przetworów na okres od dnia 1 sierpnia 1981 r. do dnia 31 października 1981 r. z możliwością dalszego jej przedłużenia do końca 1981 r.

2. Uchwała określa zasady reglamentowanej sprzedaży mięsa i jego przetworów, rodzaje kart zaopatrzenia, normy zaopatrzenia ludności, a także uprawnienia poszczególnych grup ludności do korzystania z kart zaopatrzenia w okresie, o którym mowa w ust. 1.

§ 2. 1. Uprawnienie do otrzymania kart zaopatrzenia, pozwalające na nabycie mięsa i jego przetworów w dro-

dze sprzedaży reglamentowanej, mają obywatele polscy zamieszkujący w Polsce oraz cudzoziemcy zamieszkujący i wykonujący pracę w Polsce, z wyjątkiem pracowników przedstawicielstw dyplomatycznych i urzędów konsularnych państw obcych oraz innych osób z nimi zrównanych, posiadających status dyplomatyczny.

2. Uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, przysługuje z tytułu wykonywania pracy w gospodarce uspołecznionej lub nie uspołecznionej, posiadanych uprawnień do świadczeń z ubezpieczenia społecznego lub innych świadczeń społecznych, pobierania nauki, prowadzenia gospodarstwa rolnego, pod warunkiem spełnienia wymagań

przewidzianych w uchwale, a także w innych wypadkach określonych w uchwale.

3. Wydanie karty zaopatrzenia, zgodnie z uprawnieniami określonymi w ust. 1 i 2, obywatelom polskim stale zamieszkałym w Polsce następuje na podstawie wkładki zaopatrzenia oraz dowodu tożsamości, a cudzoziemcom na podstawie paszportu.

§ 3. 1. Ustala się następujące miesięczne ilościowo-asortymentowe normy zaopatrzenia ludności w mięso i jego przetwory:

- 1) norma zaopatrzenia „A” — 2 kg,
w tym: 1 kg mięsa i wędlin grupy I
1 kg mięsa i wędlin grupy II,
- 2) norma zaopatrzenia „B” — 3,7 kg,
w tym: 0,6 kg mięsa i wędlin grupy I
2,6 kg mięsa i wędlin grupy II
0,5 kg mięsa i wędlin grupy III,
- 3) norma zaopatrzenia „C” — 5 kg,
w tym: 0,8 kg mięsa i wędlin grupy I
3,4 kg mięsa i wędlin grupy II
0,8 kg mięsa i wędlin grupy III,
- 4) norma zaopatrzenia „E” — 4,5 kg,
w tym: 0,8 kg mięsa i wędlin grupy I
3,1 kg mięsa i wędlin grupy II
0,6 kg mięsa i wędlin grupy III,
- 5) norma zaopatrzenia „F” — 2,7 kg;
w tym: 1 kg mięsa i wędlin grupy I
1,7 kg mięsa i wędlin grupy II,
- 6) norma zaopatrzenia „R” — 2 kg,
w tym: 0,4 kg mięsa i wędlin grupy I
1,2 kg mięsa i wędlin grupy II
0,4 kg mięsa i wędlin grupy III,
- 7) norma zaopatrzenia „A + F” — 4,7 kg,
w tym: 2 kg mięsa i wędlin grupy I
2,7 kg mięsa i wędlin grupy II.

2. Na skutek znacznego przejściowego niedoboru mięsa i jego przetworów normy zaopatrzenia wymienione w ust. 1 pkt 2, 3 i 6 obniża się w sierpniu i wrześniu 1981 r. o 20%. Obniżenie norm nie dotyczy górników zatrudnionych pod ziemią oraz dzieci i młodzieży w wieku 10—18 lat otrzymujących kartę zaopatrzenia „R”. Upoważnia się Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług w zależności od sytuacji w dostawach mięsa i jego przetworów na rynek do:

- 1) wcześniejszego przywrócenia wysokości norm zaopatrzenia, wymienionych w ust. 1 pkt 2, 3 i 6,
- 2) przedłużenia na dalszy okres obniżki norm zaopatrzenia w mięso i jego przetwory.

3. Do grupy I mięsa zalicza się schab, karkówkę, wołowinę bez kości z bydlą młodego i dorosłego, polędwicę wołową i cielęcinę bez kości.

4. Do grupy II mięsa zalicza się żeberka, boczek, szynkę i łopatkę z kością, biodrówkę, wołowinę i cielęcinę z kością, drób i podroby drobiowe.

5. Do grupy III mięsa i wędlin zalicza się mięso mielone (garnażeryjne), podgardle, golonkę, ozory, nerki, mortadellę i kielbasę mieloną.

6. Do grupy I wędlin zalicza się kielbasy oławską i knyszyńską, szynkę gotowaną, polędwicę sopocką, baleron, wieprzowinę i wołowinę w sosie własnym oraz konserwy wysokiej jakości z mięsa nie mielonego.

7. Do grupy II wędlin zalicza się kielbasy: zwyczajną, parówkową, litewską, krakowską parzoną, żuławską, starowiejską, wołską i podlaską, parówki, boczek wędzony, konserwy typu mielonki (luncheon meat, turystyczna, mielonka wieprzowa i wołowa), wieprzowinę w sosie domowym i pikantnym oraz pasztet luksusowy.

§ 4. Ustala się następujące rodzaje kart zaopatrzenia w mięso i jego przetwory: „A”, „B”, „C”, „E”, „F”, „R”.

§ 5. 1. Karty zaopatrzenia ludności w mięso i jego przetwory przysługują:

- 1) karta zaopatrzenia „A” — wszystkim dzieciom w wieku 1—9 lat; dzieciom chorym na cukrzycę w wieku:
 - 1—6 lat — 3 karty zaopatrzenia,
 - 7—10 lat — 4 karty zaopatrzenia,
 - 11—18 lat — 5 kart zaopatrzenia;
- 2) karta zaopatrzenia „B” — wszystkim osobom uprawionym, a nie otrzymującym kart zaopatrzenia: „A”, „C”, „E”, „F”, „R”, z wyjątkiem:
 - a) osób otrzymujących nieodpłatnie całodzienne wyżywienie w systemie koszarowym (wojsko, milicja, szkoły wojskowe i milicyjne, więziennictwo itp.),
 - b) osób otrzymujących deputaty mięsne,
 - c) osób utrzymujących się z dochodów z gospodarstw rolnych o powierzchni powyżej 0,5 ha, które nie sprzedały państwu w roku ubiegłym produktów rolnych o wartości co najmniej 15 tys. zł, oraz członków ich rodzin, pozostających na utrzymaniu tych osób,
 - d) osób zdolnych do pracy, a uchylających się od jej podjęcia;
- 3) karta zaopatrzenia „C” — osobom zatrudnionym w gospodarce narodowej, wykonującym prace uciążliwe i szkodliwe dla zdrowia, zaliczone do pierwszej kategorii zatrudnienia, wymienione w:
 - a) rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 4 maja 1979 r. w sprawie pierwszej kategorii zatrudnienia (Dz. U. Nr 13, poz. 86),
 - b) rozporządzeniu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 1 czerwca 1981 r. w sprawie określenia czynności zawodowych, których wykonywanie uważa się za zatrudnienie w zespołach formujących szkło (Dz. U. Nr 15, poz. 73);
- 4) karty zaopatrzenia „A” i „F” — kobietom ciężarnym od rozpoczęcia 17 tygodnia ciąży, matkom dzieci grupy „O”, osobom chorym na cukrzycę nie otrzymującym kart zaopatrzenia „A” (tzw. insulinozależnym), gruźlicę czynną, choroby nowotworowe, choroby przewodu pokarmowego (wrzodziejące zapalenie jelita grubego, zespół złego wchłaniania, marskość wątroby), zespół nerczycowy — zamieszkałym na wsi i w mieście;
- 5) karta zaopatrzenia „E” — młodzieży w wieku 13—18 lat, której rodzice lub opiekunowie otrzymują karty zaopatrzenia „B” lub „C”, z wyjątkiem młodzieży, której rodzice są tzw. „dwuzawodowcami” i otrzymują kartę zaopatrzenia „C”, zasłużonym krwiodawcom, którzy oddali powyżej 6 l krwi i oddają w dalszym ciągu rocznie: kobiety powyżej 600 ml, a mężczyźni powyżej 800 ml krwi, jeśli nie otrzymują karty zaopatrzenia „C”;

- 6) karta zaopatrzenia „F” — dzieciom w wieku 10—12 lat, których rodzice lub opiekunowie otrzymują karty zaopatrzenia „B” lub „C”, z wyjątkiem dzieci, których rodzice są tzw. „dwuzawodowcami” i otrzymują kartę zaopatrzenia „C”;
- 7) karta zaopatrzenia „R”:
- osobom utrzymującym się z dochodów z gospodarstwa rolnego, które sprzedały państwu w roku ubiegłym produkty rolne o wartości co najmniej 15 tysięcy złotych,
 - pracownikom państwowych gospodarstw rolnych, członkom i pracownikom rolniczych spółdzielni produkcyjnych korzystającym z uprawnień do posiadania działki,
 - osobom posiadającym gospodarstwa rolne o powierzchni powyżej 0,5 ha, a jednocześnie zatrudnionym w innych niż rolnictwo działach gospodarki uspołecznionej lub nie uspołecznionej (tzw. „dwuzawodowcy”), z wyjątkiem zaliczonych do I kategorii zatrudnienia i otrzymujących kartę zaopatrzenia „C”,
 - członkom rodzin pozostającym na utrzymaniu osób uprawnionych do kart zaopatrzenia „R” lub „dwuzawodowców” otrzymujących kartę zaopatrzenia „C”,
 - dzieciom i młodzieży w wieku 10—18 lat, których rodzice lub opiekunowie otrzymują kartę zaopatrzenia „R” lub w wypadku „dwuzawodowców” — kartę zaopatrzenia „C”.

Uprawnienia do kart zaopatrzenia wynikające z pkt 7 nie dotyczą osób chorych na cukrzycę, gruźlicę czynną, choroby nowotworowe i choroby przewodu pokarmowego (wrzodziejące zapalenie jelita grubego, zespół złego wchłaniania, marskość wątroby), zespół nerczycowy oraz kobiet ciężarnych (od 17 tygodnia ciąży) i matek dzieci grupy „O”.

2. Szczegółowe zasady przyznawania kart zaopatrzenia dla osób chorych i krwiodawców, wymienionych w ust. 1 pkt 1, 4 i 5, określi Minister Zdrowia i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Handlu Wewnętrznego i Usług.

3. Stołówki pracownicze, studenckie oraz zakłady gastronomiczne prowadzące abonamentowe żywienie pracowników wprowadzą od dnia 1 sierpnia 1981 r. żywienie w oparciu o surowce mięsne, z wyjątkiem nie podlegających reglamentowanej sprzedaży. Zapewnia się dla tych jednostek dostawy podrobów w wysokości 30% dotychczasowych dostaw oraz przetworów zbożowych i innych artykułów umożliwiających produkcję dań jarskich. Surowce mięsne podlegające reglamentowanej sprzedaży mogą być dostarczane na zaopatrzenie stołówek w ilościach, na jakie pracownicy prześlą kierownictwu stołówek część odcinków kart zaopatrzenia w mięso i jego przetwory.

4. Osoby będące pensjonariuszami i personel obsługujący, korzystające z wyżywienia na czasach pracowniczych wypoczynkowych, czasach profilaktycznych, w sanatoriach, internatach, domach opieki społecznej, zakładach służby zdrowia, domach dziecka, domach młodego robotnika itp., przekazują organizatorowi żywienia część odcinków karty zaopatrzenia równą wsadowi surowcowemu za okres korzystania z wyżywienia. Przepis ten nie dotyczy dzieci w żłobkach, przedszkolach, stołówkach szkół podstawowych oraz pacjentów w szpitalach.

5. Zasady i tryb przekazywania odcinków kart zaopatrzenia przez osoby wymienione w ust. 4 określi Minister Handlu Wewnętrznego i Usług w porozumieniu z Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej.

§ 6. 1. Osobie uprawnionej przysługuje prawo do otrzymania jednej karty zaopatrzenia, z wyjątkiem osób, których uprawnienia do otrzymania dwóch lub większej liczby kart zaopatrzenia są określone w § 5 ust. 1 pkt 1 i 4.

2. Terenowe organy administracji państwowej wydające karty zaopatrzenia rozstrzygają wątpliwości co do uprawnień do otrzymania danego rodzaju karty zaopatrzenia.

3. Wojewodowie, prezydenci i naczelnicy miast, naczelnicy gmin (miast i gmin) mogą przyznać niektórym osobom uprawnienie do otrzymania:

- karty zaopatrzenia w wypadkach szczególnie uzasadnionych względami społecznymi, jeżeli osobom tym nie przysługują takie uprawnienia z innego tytułu, albo
- duplikatu karty zaopatrzenia, która uległa utracie lub zniszczeniu na skutek zdarzeń losowych (powódź, pożar, katastrofa, kradzież), w razie potwierdzenia tych faktów przez Milicję Obywatelską lub inny właściwy organ.

4. W razie wątpliwości, jaki rodzaj karty zaopatrzenia może otrzymać osoba uprawniona, zakład pracy (organ wydający) może zażądać od tej osoby zaświadczenia, zwłaszcza o wielkości posiadanego gospodarstwa rolnego albo stwierdzającego, że nie otrzymała karty zaopatrzenia z tytułu zatrudnienia w innym zakładzie pracy lub jako członek rodziny osoby zatrudnionej.

5. Pracownicy jednostek organizacyjnych nie przestrzegający zasad obowiązujących przy wydawaniu kart zaopatrzenia lub dopuszczający do ich zniszczenia, zagubienia lub podwójnego wydania oraz pracownicy poświadczający nieprawdę w dokumencie mogą być — stosownie do obowiązujących przepisów — pociągnięci do odpowiedzialności karnej.

6. Mogą być również pociągnięte do odpowiedzialności karnej w ramach obowiązujących przepisów osoby, które nie będąc uprawnione do otrzymania kart zaopatrzenia pobrały je, oraz osoby, które pobrały więcej kart zaopatrzenia, niż im przysługuje.

§ 7. 1. Uprawnienie do otrzymania karty zaopatrzenia nie przysługuje:

- osobom utrzymującym się z dochodów z gospodarstw rolnych, które nie sprzedały państwu w roku ubiegłym produktów rolnych o wartości co najmniej 15 tysięcy złotych, oraz rodzinom pozostającym na utrzymaniu tych osób,
- osobom otrzymującym nieodpłatnie całodzienne wyżywienie w systemie skoszarowanym (wojsko, milicja, więziennictwo itp.),
- osobom otrzymującym deputaty mięsne,
- osobom zdolnym do pracy, a uchylającym się od jej podjęcia.

2. Przepisy ust. 1 pkt 1 i 4 nie dotyczą dzieci i młodzieży od 1 roku życia do lat 18; młodzieży powyżej 18 lat kontynuującej naukę, matek dzieci grupy „O”, kobiet ciężarnych od 17 tygodnia ciąży oraz osób powyżej lat 18 chorych na cukrzycę, gruźlicę czynną, choroby nowotwo-

rowe i choroby przewodu pokarmowego (wrzodziejące zapalenie jelita grubego, zespół złego wchłaniania, marskość wątroby), zespół nerczycowy.

§ 8. 1. Minister Handlu Wewnętrznego i Usług w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej określi szczegółowe zasady i tryb produkcji, dostaw asortymentowych, rozdziału i sprzedaży towarów reglamentowanych, a także zasady i tryb wydawania kart zaopatrzenia.

2. Minister Handlu Wewnętrznego i Usług w porozumieniu z Prezesem Głównego Urzędu Statystycznego określi szczegółowe zasady ustalania przedziałów wiekowych, o których mowa w uchwale, dla celów sprzedaży reglamentowanej.

3. Ministrowie i kierownicy urzędów centralnych oraz zarządy centralnych organizacji spółdzielczych zapewnią środki i warunki do wprowadzenia i funkcjonowania systemu sprzedaży reglamentowanej, z uwzględnieniem zasad, o których mowa w ust. 1.

§ 9. Moc obowiązującą uchwały nr 38 Rady Ministrów z dnia 20 lutego 1981 r. w sprawie reglamentowanej sprzedaży mięsa i jego przetworów (Monitor Polski Nr 7, poz. 57) przedłuża się do dnia 31 lipca 1981 r.

§ 10. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1981 r., z wyjątkiem § 9, który stosuje się od dnia 1 lipca 1981 r.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

153

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 1 lipca 1981 r.

w sprawie zasad rozliczeń z budżetem uspołecznionych jednostek drobnej wytwórczości oraz ulg i zwolnień podatkowych.

Na podstawie § 3 ust. 3 oraz § 12 ust. 1 pkt 2 uchwały nr 112 Rady Ministrów z dnia 8 czerwca 1981 r. w sprawie rozwoju drobnej wytwórczości (Monitor Polski Nr 15, poz. 120) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zarządzenie określa wysokość, zasady i tryb rozliczeń z budżetem z tytułu podatku dochodowego uspołecznionych jednostek drobnej wytwórczości działających na pełnym rozrachunku gospodarczym lub pełnym wewnętrznym rozrachunku gospodarczym według zasad określonych w uchwale nr 112 Rady Ministrów z dnia 8 czerwca 1981 r. w sprawie rozwoju drobnej wytwórczości (Monitor Polski Nr 15, poz. 120), zwanej dalej „uchwałą”, oraz zwolnienia i ulgi podatkowe dla nowo utworzonych uspołecznionych jednostek drobnej wytwórczości.

2. Rozliczenia z budżetem z tytułu podatku od funduszu płac, podatku obrotowego, różnic budżetowych, dotacji przedmiotowych, rozliczeń finansowych w eksporcie i imporcie, dopłat w eksporcie oraz zwolnienia i ulgi podatkowe dla nowo utworzonych jednostek drobnej wytwórczości, nie będących jednostkami uspołecznionymi — regulują odrębne przepisy.

§ 2. Podstawę opodatkowania podatkiem dochodowym uspołecznionych jednostek drobnej wytwórczości stanowi ustalony na podstawie prawidłowo sporządzonego i zwerifikowanego sprawozdania finansowego:

- 1) dochód brutto — w razie stosowania rozwiązania A przewidzianego w § 3—5 załącznika do uchwały,
- 2) zysk brutto — w razie stosowania rozwiązania B, przewidzianego w § 6 i 7 załącznika do uchwały.

§ 3. 1. Podatek dochodowy ustala się w razie stosowania:

- 1) rozwiązania A — w wysokości 20% dochodu brutto,
- 2) rozwiązania B — według następującej skali:

Stawka podatku dochodowego od każdej części zysku wynosi przy rentowności:				
ponad 3% do 6%	ponad 6% do 9%	ponad 9% do 12%	ponad 12% do 15%	ponad 15%
30	40	45	50	60

2. Podatek, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, liczy się w sposób składany, oddzielnie dla każdego przedziału rentowności.

3. Procent rentowności określa się przez ustalenie stosunku zysku brutto do kosztów przerobu. Koszty przerobu wylicza się odejmując od kosztu własnego sprzedaży wyrobów, robót i usług własnej produkcji oraz kosztów działalności handlowej — koszty materiałowe ujęte na koncie 410 „Zużycie materiałów, przedmiotów nietrawnych i energii”; za koszty przerobu w działalności handlowej przyjmuje się koszty handlowe.

§ 4. 1. Stawkę podatku dochodowego wymienioną w § 3 ust. 1 pkt 1 obniża się:

- 1) jeżeli wartość usług stanowi od 30% do 50% łącznej wartości sprzedaży produkcji, robót i usług — o 1 punkt,
- 2) jeżeli wartość usług stanowi od 50% do 65% łącznej wartości sprzedaży produkcji, robót i usług — o 2 punkty,
- 3) jeżeli wartość usług stanowi od 65% do 90% łącznej wartości sprzedaży produkcji, robót i usług — o 5 punktów,
- 4) jeżeli wartość usług stanowi więcej niż 90% łącznej wartości sprzedaży produkcji, robót i usług — o 7 punktów.

2. Stawki podatku dochodowego, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 2, w przedziale rentowności od 3% do 6%, obniża się o 50%, jeżeli wartość usług stanowi od 30% do 50% łącznej wartości sprzedaży produkcji, robót i usług.

3. Nie pobiera się podatku dochodowego według stawek wymienionych w § 3 ust. 1 pkt 2:

- 1) jeżeli wartość usług stanowi od 50% do 65% łącznej wartości sprzedaży produkcji, robót i usług — w przedziale rentowności od 3% do 6%,
- 2) jeżeli wartość usług stanowi od 65% do 90% łącznej wartości sprzedaży produkcji, robót i usług — w przedziałach rentowności od 3% do 9%.